

**Sygn. akt: I C 1187/19 upr**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2020 r.

**Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny**

w składzie następującym:

<b>Przewodniczący:</b>	SSR Alina Kowalewska
<b>Protokolant:</b>	sekretarka Sylwia Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2020 r. w Giżycku

**sprawy z powództwa** (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

**przeciwko** E. A.

**o zapłatę**

- Zasądza od pozwanej E. A. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę (...)80 zł (dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt dziewięć złotych 80/100) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 2000 zł od dnia 18.06.2019r. do dnia zapłaty, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 669,80 zł od dnia 18.06.2019r. do dnia zapłaty.
- Oddala powództwo w pozostałym zakresie.
- Zasądza od pozwanej E. A. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 951 zł (dziewięćset pięćdziesiąt jeden złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.
- Nakazuje zwrócić powodowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 66 zł (sześćdziesiąt sześć złotych 00/100) z tytułu nadpłaconej opłaty sądowej.

**SSR Alina Kowalewska**

**S.. I C 1187/19 upr.**

## UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 17 czerwca 2019 r. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko E. A. - domagając się zasądzenia od pozwanej kwoty 2.669,80 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych od kwoty 2.523,56 zł od dnia 18 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 146,24 zł od dnia 18 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 5 listopada 2018 r. pozwana zawarła z poprzednikiem prawnym powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Pozwana za pomocą formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej pożyczkodawcy dokonała rejestracji konta klienta, podając przy tym swoje dane identyfikacyjne. Posiadając aktywne konto klienta pozwana złożyła za jego pomocą wniosek o przyznanie pożyczki oraz oświadczenie, że zapoznała się z treścią ramowej umowy pożyczki zamieszczonej

na stronie internetowej pożyczkodawcy. Po dokonaniu weryfikacji danych pozwanej, pożyczkodawca przełał kwotę pożyczki w wysokości 2.000,00 zł na konto bankowe pozwanej. E. A. uchybiła terminowi zwrotu świadczenia, do dnia wniesienia pozwu nie uregulowała należności w całości. W dniu 21 maja 2019 r. powód nabył wierzytelność przysługującą przeciwko pozwanej od wierzyciela pierwotnego (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 6 sierpnia 2019 r. wydanym w sprawie sygn. akt VI Nc-e 1089625/19 Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie nakazał pozwanej zapłatę na rzecz powoda kwoty dochodzonej pozwem wraz z kosztami procesu.

Pozwana E. A. wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zaskarżając go w całości. W sprzeciwie kwestionowała roszczenie dochodzone pozwem co do zasady, jak i wysokości. Pozwana zaprzeczyła, aby zawarła z poprzednikiem prawnym powoda umowę ramową oraz umowę pożyczki nr (...). Podniosła, że dołączone do pozwu umowy są jedynie niepodpisanymi wydrukami z systemu informatycznego i nie mogą stanowić dowodu w sprawie. Pozwana zarzuciła także brak udowodnienia podstawy istnienia i wysokości roszczenia dochodzonego pozwem oraz brak legitymacji czynnej powoda.

### **Sąd ustalił, co następuje:**

E. A. dokonała rejestracji na stronie internetowej pożyczkodawcy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., na której utworzone zostało jej konto klienta. Podczas rejestracji pozwana podała wymagane informacje, w tym m.in. swoje dane osobowe (imię i nazwisko, nr PESEL, nr dokumentu tożsamości), adres zamieszkania, adres e-mail. Rejestracja poprzedzona była zapoznaniem się i akceptacją treści ramowej umowy pożyczki. Przedmiotem umowy ramowej pożyczki było określenie ogólnych zasad na jakich pożyczkodawca i pożyczkobiorca będą zawierać każdą umowę pożyczki.

(dowód: umowa ramowa pożyczki z dnia 5 listopada 2018 r. k.- 20-27)

W dniu 5 listopada 2018 r. przy wykorzystaniu wcześniej utworzonego konta klienta na stronie internetowej pożyczkodawcy pozwana zawarła z pożyczkodawcą umowę pożyczki nr (...). Całkowita kwota pożyczki została określona na 2.000,00 zł. W dniu zawarcia umowy poprzednik prawny powoda - (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. dokonał przelewu kwoty 2.000,00 zł na konto bankowe pozwanej. Zgodnie z umową całkowita kwota do spłaty z tytułu pożyczki wyniosła 2.540,00 zł i składała się z kwoty pożyczki, odsetek w wysokości 16,44 zł oraz prowizji w wysokości 523,56 zł. Termin zwrotu pożyczki upływał w dniu 5 grudnia 2018 r. W przewidzianym umową terminie pozwana nie dokonała zwrotu pożyczonej kwoty.

(dowód: umowa ramowa pożyczki z dnia 5 listopada 2018 r. k.- 20-27, umowa pożyczki z dnia 5 listopada 2018 r. k.- 28-31, potwierdzenie wykonania wypłaty środków- k. 33).

Umową z dnia 21 maja 2019 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. dokonała przelewu wierzytelności przysługującej jej od pozwanej z tytułu umowy pożyczki zawartej w dniu 5 listopada 2018 r. na rzecz powoda. Pismem z dnia 28 maja 2019 r. powód zawiadomił pozwaną o dokonanych przelewach wierzytelności, jednocześnie wzywając pozwaną do zapłaty zadłużenia.

(dowód: umowa cesji wierzytelności - k. 34-38, załącznik do umowy cesji wierzytelności - k. 39)

### **Sąd zważył, co następuje:**

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Rozważania w niniejszej sprawie rozpocząć należy od oceny zgłoszonego przez pozwaną zarzutu braku legitymacji czynnej powoda.

Zarzut ten jest niezasadny. Przedłożone przez powoda dowody są wystarczające do wykazania, iż nabył on skutecznie wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z umowy pożyczki z dnia 5 listopada 2018 roku. Powód przedłożył umowę

cesji wierzytelności oraz wyciąg z załącznika nr 1 stanowiącego wykaz wierzytelności. Przedłożone dokumenty zostały podpisane przez strony umowy cesji, przy czym powód wykazał – poprzez złożenie stosownych odpisów z KRS – umocowanie osób podpisanych pod umową do jej zawarcia. Załącznik nr 1 nie został złożony w formie kompletnej, a jedynie skróconej, ale pozwalającej na weryfikację konkretnej wierzytelności przysługującej wobec pozwanej. Dokument ten został opatrzony parafą przez osoby zawierające umowę cesji, co zdaniem sądu jest wystarczające do stwierdzenia jego autentyczności. Złożone dokumenty pozwalają jednoznacznie stwierdzić, iż miało miejsce skuteczne przejście wierzytelności na rzecz powoda.

Zgodnie z art. 720 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. W niniejszej sprawie znajdują także zastosowanie przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, bowiem zgodnie z przepisem art. 3 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550,00 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Wedle przepisu ust. 2 pkt 1 wyżej wskazanego artykułu za umowę o kredyt konsumencki uważa się również umowę pożyczki. Powyższa ustawa dopuszcza zawieranie umowy o kredyt konsumencki za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Umowa o kredyt konsumencki zawierana na odległość to umowa która spełnia wymagania przewidziane w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta. Jest to zatem umowa, którą kredytodawca zawiera z konsumentem w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, z wyłącznym wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość do chwili zawarcia umowy łącznie. Ponadto przepisy dopuszczają zawarcie takiej umowy na odległość, zgodnie z art. 2 ust. 4 ustawy dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną stanowiącym, iż świadczenie usług drogą elektroniczną w rozumieniu ustawy oznacza wykonanie usługi świadczonej bez jednoczesnej obecności stron (na odległość), poprzez przekaz danych na indywidualne żądanie usługobiorcy, przesyłanej i otrzymywanej za pomocą urządzeń do elektronicznego przetwarzania, łącznie z kompresją cyfrową, i przechowywania danych, która jest w całości nadawana, odbierana lub transmitowana za pomocą sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne.

Przepis art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim określa wymogi formalne umowy o kredyt konsumencki. Umowa taka powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba, że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. W ustawie nie określono skutków prawnych niedochowania formy pisemnej, a więc można przyjąć, że została ona zastrzeżona pod rygorem utrudnień dowodowych. Okoliczność zaś, że nie została zawarta w wymaganej przez ustawę o kredycie konsumenckim formie pisemnej powoduje jedynie ten skutek, że w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest w sporze dopuszczalny dowód ze świadków ani dowód z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności, ustawa nie przewiduje, bowiem rygору nieważności. Przy czym zgodnie z treścią art. 74 § 2 k.c., pomimo niezachowania formy pisemnej przewidzianej dla celów dowodowych, dowód ze świadków lub dowód z przesłuchania stron jest dopuszczalny, jeżeli obie strony wyrażą na to zgodę, jeżeli żąda tego konsument w sporze z przedsiębiorcą albo, jeżeli fakt dokonania czynności prawnej będzie uprawdopodobniony za pomocą pisma. Reasumując, zawarcie umowy kredytu konsumenckiego nie wymaga zachowania formy pisemnej i co do zasady umowa taka może być zawarta również za pomocą środków porozumiewania się na odległość.

W niniejszej sprawie powód przedłożył wydruk umowy ramowej z dnia 5 listopada 2018 r., wydruk pożyczki nr (...) z dnia 5 listopada 2018 r. oraz potwierdzenie wykonania wypłaty środków w wysokości 2.000 zł na konto bankowe pozwanej opatrzony nr przedmiotowej pożyczki. Jak wynika z § 7 ramowej umowy pożyczki z dnia 5 listopada 2018 r. wniosek o zwarcie pożyczki może złożyć tylko osoba, która dokonała rejestracji na stronie internetowej pożyczkodawcy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Sam wniosek składa się wyłącznie za pomocą konta klienta utworzonego po rejestracji. Zauważyć należy, że pożyczkodawca dysponował szczegółowymi danymi pozwanej, w tym nr PESEL, nr dowodu osobistego, adresem zamieszkania, adresem e-mail, czy też numerem konta bankowego, których uzyskanie mogło

nastąpić wyłącznie poprzez ich wcześniejsze przekazanie, w toku rejestracji na stronie internetowej pożyczkodawcy przez samą pozwaną.

Zgodnie z treścią art. 231 k.p.c. w postępowaniu dowodowym dopuszczalne jest uznanie za ustalone faktów, które nie wynikają wprost z przeprowadzonych dowodów, ale tylko wtedy, gdy taki wniosek można wyprowadzić z innych ustalonych faktów. W rozpoznawanej sprawie sąd ustalił fakty, które pozwalają na uznanie istnienia umowy pożyczki - tj. posiadanie przez pozwaną konta klienta na stronie internetowej pożyczkodawcy, otrzymanie przez pozwaną kwoty 2.000 zł tytułem umowy pożyczki nr (...), fakt dysponowania przez pożyczkodawcę szczegółowymi danymi pozwanej. Powyższe okoliczności, w ocenie sądu, pozwalają w sposób niebudzący wątpliwości uznać za ustalony fakt zawarcia przez E. A. z pośrednikiem prawnym powoda - (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 5 listopada 2018 r. umowy pożyczki o treści stwierdzonej wydrukiem załączonym do pozwu. Trudno, bowiem mając na względzie zasady logiki i doświadczenia życiowego uznać, że pożyczkodawca przelał swoje środki pozwanej, bez wniosku i umowy na dowolnie przez siebie oznaczoną kwotę i okres. Mając na uwadze powyższe sąd uznał, że strona powodowa wykazała, iż pozwaną oraz wierzyciela pierwotnego łączyła umowa pożyczki z dnia 5 listopada 2018 r.

Powód w celu wykazania zawarcia umowy przedłożył wydruk ramowej umowy pożyczki, wydruk umowy pożyczki nr (...) i wydruk potwierdzenia przelewu kwoty pożyczki, a także dokumenty dotyczące przelewu wierzytelności poświadczone za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie adwokata. Należy wskazać, że wydruki komputerowe mogą stanowić dowód w postępowaniu cywilnym, co wynika z przyjętej powszechnie wykładni przepisów art. 308 k.p.c., wydruk komputerowy stanowi, bowiem inny środek dowodowy, o którym mowa w art. 308 k.p.c., 309 k.p.c., gdyż wymieniony tam katalog ma charakter otwarty. W ocenie sądu, w realiach niniejszej sprawy nie było podstaw do kwestionowania mocy dowodowej przedstawionych przez powoda wydruków komputerowych.

Uznając roszczenie powoda sąd zasądził odsetki umowne od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od dnia 18 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty skapitalizowanych odsetek, prowizji oraz odsetek umownych za okres 18 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty. Zgodnie z treścią z umowy pożyczki pożyczkodawca zastrzegł sobie możliwość naliczania odsetek w wysokości odsetek maksymalnych za nieterminową spłatę kapitału (§ 14.2 umowy). Zapis ten wyklucza, możliwość żądania odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych od kwoty prowizji- w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. uznając, iż pozwana jako strona przegrywająca jest zobowiązana zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w kwocie 951,00 zł, na które składają się: opłata od pozwu w wysokości 34,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Sąd nakazał także zwrócić powodowi kwotę 66,00 zł z tytułu nadpłaconej opłaty od pozwu (art.80 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych)

SSR Alina Kowalewska